

A JELENÉSEK KÖNYVE 16.

Nyissuk ki Bibliánkat a Jelenések könyvének 16. fejezeténél! A Jelenések könyvének 15. fejezete tulajdonképpen egy bevezetőként szolgált a 16. fejezethez. A 15. fejezetben láttuk, hogy megjelenik 7 angyal, akiknél az utolsó hét csapás volt, ezekkel teljesedik majd be Isten haragja. Ez a hét angyal a bizonyágtétel sátrának szentélyéből lépett ki, és mindegyik tiszta fénylő gyolcsba volt öltözve. A négy élőlény közül az egyik átadott a hét angyalnak hét poharat, amelyben Isten haragja volt, ezt kellett kiönteniük a földre. A szentély megtelt füsttel Isten dicsőségétől és hatalmától, és senki sem mehetett be a szentélybe, míg be nem teljesedett a hét angyal hét csapása.

Jelenések 16.1: Ekkor hallottam, hogy a szentélyből egy hatalmas hang így szólt a hét angyalhoz: „Menjetek el, és öntsétek ki Isten haragjának hét poharát a földre!”

A mennyben tehát megszólal ez a hatalmas hang, és elküldi a hét angyalt Isten haragjának hét poharával a földre. Ez a hét pohár pedig az utolsó hét csapást jelenti, mellyel Isten a földet sújtja Fiának, Jézus Krisztusnak visszatérése előtt. Azt megelőzően tehát, hogy Jézus Krisztus átveszi az uralmat a föld felett.

2: Elment az első, kiöntötte a poharát a földre, és csúnya, rosszindulatú fekély támadt azokon az embereken, akiken a fenevad bélyege volt, és akik az ő képmását imádták.

Ebből az igeversből úgy tűnik tehát, hogy Isten különbséget tesz azok között, akik imádják a fenevadat és vették a fenevad bélyegét, illetve azok között, akik Istenhez maradtak hűségesek.

Azt még hadd mondjam el, hogy a csúnya, rosszindulatú fekély esetében szó szerint egy gennyes fekélyről van szó, egy olyan sebről, amit például sugárzás okoz az ember bőrén. Mivel pedig ezek a gennyes, rosszindulatú fekélyek azokat sújtják, akik vették a fenevad bélyegét, úgy tűnik, hogy Isten igenis különbséget tesz azok között, akik a fenevadat imádják, és azok között, akik hozzá maradtak hűségesek.

Emlékezzünk csak vissza az egyiptomi fogság idejére, amikor Isten csapásokkal sújtotta Egyiptomot. Abban az esetben az Úr szintén különbséget tett az egyiptomiak, illetve az Ő népe, Izrael népe között. És a csapások csak az egyiptomiakat sújtották, miközben Isten megóvta ezektől saját népét, Izraelt. Így hát, amikor egész Egyiptomra sötétség borult, Izrael táborában mégis volt fény. Isten tehát megóvta az Ő népét, és meghagyta nekik, hogy egy hibátlan, hím egyéves báránynak a véréből kenjenek a két ajtófélfájukra, illetve a szemöldökfára, hogy ne veszítsék el elsőszülöttjüket, úgy, ahogy azt az egyiptomiak tették, amikor az Úr azon az éjszakán átvonult Egyiptom földjén. Erről olvashatunk a 2 Mózés 12-ben. Isten tehát különbséget tett akkor is azok között, akik hozzátartoznak, és azok között, akik nem, és ebben az esetben is ezt látjuk a Jelenésekben. Amikor az első angyal kiöntötte a poharát a földre és csúnya, rosszindulatú fekély támadt azokon, akiken a fenevad bélyege volt, és imádták az ő képmását.

3: A második angyal is kiöntötte a poharát a tengerbe,

Az első angyal ugye a földet sújtotta, a második angyal a tenger sújtja.

3: A második angyal is kiöntötte a poharát a tengerbe, és az olyanná lett, mint a halott vére, és minden élőlény elpusztult a tengerben.

Csak találgathatunk, hogy Isten mindezt hogyan valósítja majd meg. Ahogy azonban a múlt természeti jelenségeit tanulmányozzuk, nyilvánvalóvá válik, hogy többféleképpen is megtörténhet mindez.

Immanuel Velikovski könyvében, amelynek címe: World's in Collision abból az alapfeltételezésből indul ki, és azt a premisszát igyekszik bizonyítani, hogy a Vénusz bolygó naprendszerünkben az elmúlt tízezer évben jelent meg. Velikovski elmélete szerint pedig azok a csapások, amelyek Egyiptomot sújtották annak az eredményei voltak, hogy a Vénusz mintegy berobbant a mi naprendszerünkbe és majdnem nekiütközött a Földünknek. Szerinte a Vénusz olyan közel haladt el a Földhöz, hogy egy kissé kimozdította a Földet eredeti keringési pályájából. Korábban ugyanis az év 360 napból állt, így határozták meg. Később azonban már egy év hosszát 365 és egy negyed napban határoztuk meg, mert rádöbbsentünk arra, hogy a Földnek ennyi időre van szüksége ahhoz, hogy megkerülje a Napot. Immanuel Velikovski azonban abból a premisszából indult ki, hogy igenis akkortájt az év 360 napból állt. Persze érdekes, hogyha egy 360 napos évvel számolunk, akkor 5 éven belül az évszakok teljesen összezavarodnak, húsz év elmúltával pedig még nagyobb lenne az eltolódás az évszakokban. Úgy tűnik, hogy a 360 napos év egy pontos becslés volt. Immanuel Velikovski ezenkívül azt is gondolja, hogy korábban a Föld éppen az ellenkező irányban forgott, mint most. A könyvben tehát számos nagyon érdekes elképzelést vázol fel. Egy további feltételezése a szerzőnek, hogy a Vénusszal való közeli találkozás nyomán űrszemét is került a légkörünkbe. És ahogy ezek szétmorzsolódtak a légkörünkbe, - ahogy azt a meteorok is teszik, a légkörünkbe érve elégnak, - ez az űrszemét is felmorzsolódott és vörös por képződött, amiből egy jelentős mennyiség épp az óceánokba került, amelynek nyomán vérvörössé váltak az óceánok, ahogy vérvörössé vált a Nílus is Egyiptomban. És amelynek nyomán ihatatlanná vált a Nílus vize. Bizony érdekes feltételezés ez.

Azt sem szabad elfelejtenünk, hogy napjainkban leginkább attól tartanak a tudósok, hogy egy kisbolygó olyan közel kerül a Földhöz, hogy belekerül a Föld vonzaskörébe és becsapódik a Földre. Gondoljunk csak bele, hogy milyen óriási katasztrófát okozna, ha a Föld összeütközne egy kisbolygóval, amelynek az átmérője például 7, 7-5 km. Most a nyolcvanas években járunk és jelenleg is sok csillagász figyelme egy kisbolygóra irányul, amely a feltételezések szerint igencsak közel kerülhet a Földhöz. Egyébként egy 50 km átmérőjű kisbolygóról van szó. Ha ez a kisbolygó valamilyen oknál fogva becsapódna a Földre, óriási mértékű lenne a pusztítás. Naprendszerünkben több ezer kisbolygó, aszteroida létezik, a legtöbb éppen a Jupiter bolygó körül. A csillagászok pedig igyekeznek meghatározni ezeknek a kisbolygóknek a haladási útvonalát. A becslések szerint legalább kétezer kisbolygó van, amelynek a pályája egy adott ponton valamilyen módon keresztezi a Föld pályáját. Annak az esélye tehát, hogy egy kisbolygó ütközik a Földdel 3: 1000000 minden évben.

A múltban természetesen volt már példa arra, hogy egy kisbolygó becsapódott a Földre. Tőlünk, Kaliforniától nem messze, Arizonában, egy Winslow nevű településen van egy hatalmas kráter, amely 4,5 km átmérőjű. Sokak szerint tehát ezt a krátert egy kisbolygó becsapódása okozta. Ugyanígy sokan gondolják azt is, hogy egy ilyen méretű kisbolygó becsapódása elég ahhoz, hogy kibillentse a Földet eredeti pozíciójából, ha megfelelő a becsapódási szög. Mindezek alapján tehát a fizikusok úgy gondolják, hogy egy ekkora méretű kisbolygó becsapódásának hatására a Föld annyira megbillenhet, hogy például itt, Kaliforniában, amelynek nagyon kellemes az éghajlata, hirtelen sarki állapotok uralkodhatnak. Egy szempillantás alatt megtörténhetne az, hogy a sarki szelek most már Kaliforniában fújnak és egy pillanat alatt minden megfagy.

Egyes tudósok úgy gondolják, hogy valószínűleg ez történt a múltban, ez ugyanis megmagyarázná miért találtak mamutokat jégbe fagyva Szibériában, miközben gyomrukban és beleikben olyan növények maradványaira bukkantak, amelyek a trópusi területeken léteztek. Vagyis, amikor ezek a mamutok megfagytak éppen trópusi növényeket rágcsáltak. Ezért gondolják egyes tudósok, hogy mindez egy kisbolygó becsapódása nyomán történt, amelynek köszönhetően a Föld kibillent eredeti helyzetéből, ennek hatására pedig egy korábbiakban trópusi klímával rendelkező terület hirtelen megfagyott, mert sarki klíma kezdett el ezeken a területeken uralkodni. Ez a változás tehát nem lassan, folyamatosan állt be, hanem hirtelen, ennek eredménye pedig katasztrófális volt.

Azzal kapcsolatban tehát, hogy Isten milyen módokon valósítja meg ezeket a csapásokat, csak találgathatunk. Akár egy kisbolygóról lesz szó, egy hatalmas méretű kibolygóról, akár valami másról. Természetesen Amerikát nagyon is foglalkoztatja ez a kérdés, nagyon sok pénzt fordít a kormány a kutatásra, sőt tervbe van véve egy vadonatúj teleszkóp felállítása is, amellyel a kisbolygókat szeretnék figyelni, és az ő mozgásukat, hogy időben figyelmeztetni tudják a földet a potenciális veszélyekre. És még annak a lehetőségét is fontolgatják, hogyha egy kisbolygó valóban vésszesen közel kerülne a Földhöz, úgy, hogy hatással lehetne rá a Föld gravitációs ereje, és várható lenne a becsapódás elképzelhetőnek tartják, hogy fellőnek egy rakétát, hogy megpróbálják eltéríteni a kisbolygót eredeti pályájáról. Sőt az a lehetőség sem kizárt, hogy atombombával robbantják szét a kisbolygót, bár ezt az ötletet mára már elvették, hiszen akkor hatalmas mennyiségű űrszemét keletkezne, és valószínűleg azzal ütközne össze a Föld, ami szintén nem lenne túl jó. Létezik tehát egy projekt, amely kimondottan azon fáradozik, hogy megóvja a Földet a potenciális kisbolygóktól, amelyekből több ezer van csak a mi naprendszerünkben. Ezek közül pedig már több mint kétezerről most tudhatjuk, hogy pályájuk egy adott ponton keresztezi a Földét.

Ki tudja, jövőre biztosan érdekes élményben lesz részünk, amikor visszatér a Héli-üstökös. Sajnálatos módon valószínűleg mi nem látjuk majd ezt az üstököst, mert a feltételezések szerint egy olyan pályát ír majd le, amelynek köszönhetően a Földről nem lesz látható. Az üstökös csóvája nem más, mint űrszemét. Ahogy az üstökös távolodni kezd a Naptól hat még rá a Nap vonzereje és ez idézi elő ezt a hatalmas csóvát, ami nem más, mint űrszemét. Érdekes, hogy egy ponton az üstökös által hátrahagyott űrszemét keresztezi majd az utunkat, akkor is egy érdekes jelenségnek lehetünk tanúi, egyfajta meteoritesőnek. Ne feledjük, hogy egyébként percenként 18 ezer meteorit lép be a légkörünkbe, majd pedig itt a Föld légkörébe elég. Javarészt űrszemétről van szó, és Isten az egészet úgy találta ki, hogy amikor ezek az objektumok behatolnak a Föld légterébe, a hatalmas súrlódás eredményeként elégnak, legalábbis az esetek túlnyomó többségében. Vannak olyanok, amelyek áthatolnak a Föld légterén és becsapódnak.

Egy valamit biztosan tudhatunk, hogy Isten kiönti ezeket a csapásokat a földre. Hogy pontosan milyen módon, azt nem tudjuk. Az is elképzelhető, hogy az emberek akkor egy olyan jelenségnek lehetnek majd tanúi, amilyenre korábban nem volt még példa. Egy valamiben biztosak lehetünk, hogy Isten kiönti az ítéletét a földre.

Azt nem tudjuk, hogy pontosan milyen módon válik majd véressé a víz, hiszen ne feledjük például, hogy vannak olyan algafajok, amelyek mérgeket termelnek, és szaporodási helyükön a víz nyálkás, habos, helyenként vöröses festékfoltra emlékeztet. És maga ez a jelenség is halálos a halakra nézve, mert kivonja az oxigént a vízből. Az élővilágra tehát negatív hatással van. Maga a látvány azonban gyönyörű. Én is nagyon szeretek lemenni éjszaka az óceán partjára és megfigyelni ezt, és szörfözni. Az egész úgy néz ki, mint hogyha neon színű csövecskék borítanák a tengert, mert a planktonok neon színű festékanyagot tartalmaznak. És ahogy megtörik rajtuk a hullám, ahogy az ember szörfözik, a planktonok neonfényel világítanak. Nagyon szép. A látvány tehát valóban csodálatos, úszni azonban egyáltalán nem kellemes ilyenkor a tengerben. Ha az ember véletlenül lenyel egy-két kortyot, szörnyű íze van, sőt az embernek ég a szeme. Elképzelhető tehát, hogy a víz majd úgy változik vérré, hogy ezek a vörös foltok jelennek meg a planktonok és algák tevékenységének köszönhetően, amely megfosztja a vizet az oxigéntől, és így az élőlények elpusztulnak.

4: A harmadik angyal is kiöntötte a poharát a folyókba és a vizek forrásaiba, és azok vérré változtak.

Azt látjuk tehát, hogy nemcsak a tengerek változnak vérré, hanem a folyók és a vizek forrásai is, ugyanúgy, ahogy az Egyiptomban is megtörtént, és amelyek eredményeként a víz ihatatlanná vált. Amikor tehát világviszonylatban ez történik, képzeljük csak el, hogy milyen hatással lesz ez az emberiségre, amikor az emberek ivóvízkészletei használhatatlanná válnak. Bár most is félig szennyezettek, ebben a konkrét esetben azonban ez komoly csapást mér majd az emberiségre.

4-es vers még egyszer: A harmadik angyal is kiöntötte a poharát a folyókba és a vizek forrásaiba, és azok vérré változtak.

5: És hallottam, hogy a vizek angyala így szólt:

Néhány igeverssel később látni fogjuk, hogy lesz egy angyal, aki a Napért felelős. Itt pedig a vizek forrásaiért felelős angyallal találkozunk. Igencsak érdekes lények az angyalok. Én már izgatottan várom azt a pillanatot, amikor találkozhatok azokkal az angyalokkal, akiket Isten elküldött, hogy rám vigyázzanak.

Zsoltárok 91: 11: Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon. Kézzeled fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.

Érdekes lesz tehát találkozni azzal az angyallal, akit Isten elküldött, hogy rám vigyázzon. És bizony szeretném tőle megkérdezni, hogy néhány alkalommal hol volt. De azért szeretném, ha tudná, mielőtt találkozunk, hogy én megbocsátok neki, nem haragszom rá, és mindenképpen nagyon várom, hogy találkozzunk.

5: És hallottam, hogy a vizek angyala így szólt: „Igazságos vagy te, a Szent, aki vagy, és aki voltál, hogy így ítélteled;”

Mintha az angyal is azt mondaná: Igen, Uram, amit teszel, jól teszed, igazságos vagy Te, hogy így ítélj. Egy dolgot mindenképpen el kell mondanunk Istenről: hogy az Ő ítélete mindig igazságos. Ezen a ponton a vizek angyala az, aki kijelenti, hogy Isten igazságosan ítél. De a nagy nyomorúság időszakában végig azt látjuk, hogy valaki hirdeti: Isten igazságosan ítél. Nagyon érdekes, hogy bár azt látjuk, a menny folyamatosan hirdeti, hogy Isten igazságosan ítél majd, a legtöbb embert ez a kérdés foglalkoztatja: Vajon Isten igazságosan jár-e majd el?

Az emberek például ilyen kérdéseket tesznek fel: Vajon igazságosan cselekedne-e Isten, hogyha egy olyan embert ítélne el, aki soha nem hallott Jézus Krisztusról? Vajon igazságosan cselekedne-e Isten, hogyha elítélne egy csecsemőt, aki úgy halt meg, hogy soha nem hallott Jézus Krisztusról, soha nem is volt abban a helyzetben, hogy tudatos döntést hozzon, és a többi, és a többi? Erre csak azt tudom válaszolni, hogy bármit tesz is Isten, az tökéletesen igazságos lesz. Nem kell félnünk, Isten nem lesz igazságtalan.

Itt pedig, amikor Isten vérré változtatta a folyókat és a vizek forrásait, a vizek angyala hirdeti: *„Igazságos vagy te, a Szent, aki vagy, és aki voltál, hogy így ítélteled;”*

6: mivel szentek és próféták vérént ontották ki, te is vért adtál nekik inni: megérdemelték.”

Az angyal tehát hirdeti: ez így igazságos, hiszen olyan sok vért ontottak. Ha ennyire szeretik a vért, hát kapjanak vért.

7: És hallottam, hogy így szólt az oltár: „Igen, Uram, mindenható Isten, igazak és igazságosak a te ítéleteid”.

A nagy nyomorúság időszakában tehát mindenfelől érkezik a megerősítés, hogy: Igen, Isten ítélete igaz és igazságos. Emlékezzünk csak vissza Ábrahám esetére, amikor Istentől tudomására jutott, hogy Isten azt tervezi, elpusztítja Sodomát és Gomorát, mert vétükük igen súlyossá vált. Ábrahám akkor azt kérdezte az Úrtól: De hát Uram, nem akarsz igazságosan eljárni az ügyben?

1 Mózés 18: 23: Vajon elpusztítod-e az igazat a bűnössel együtt? Hátha van ötven igaz ember abban a városban? Akkor is elpusztítod, és nem bocsátasz meg annak a helynek azért az ötven igazért, akik ott laknak?

Az Úr így felelt a 26-os versben: Ha találok Sodoma városában ötven igazat, megkegyelmezek értük az egész helynek.

Majd Ábrahám így válaszolt: De ha az ötven igaznak öt híja lesz, elpusztítod-e az öt miatt az egész várost? Isten ezt felelte: Nem pusztítom el, ha találok ott negyvenötöt.

Aztán Ábrahám ismét szólt hozzá (29-es vers), és ezt kérdezte: Hátha negyven található ott? Az Úr így felelt: Nem teszem meg a negyvenért.

Majd így szólt Ábrahám -, de hátha csak harminc található ott? Isten így felelt: Nem teszem meg, ha találok ott harmincat.

Ábrahám ezt mondta: hátha húsz található ott? Isten így felelt: Nem pusztítom el a húszért.

Ábrahám ezt mondta: de hátha csak tíz található ott? Isten így felelt: Nem pusztítom el a tízért.

Amikor azonban a két angyal Sodomába érkezett egyetlenegy igaz embert talált ott. És mi történt azzal az egy igaz emberrel. Az angyaloktól utasítást kapott, hogy azonnal meneküljön el a városból, mert addig nem pusztíthatják el azt. Isten nagyon is korrekt. Az Ő ítélete igazságos és igaz, ezt biztosra vehetjük.

Jelenések 16.8: A negyedik angyal is kiöntötte a poharát a napra, és megadatott neki, hogy gyötörje az embereket annak tűző sugarával;

9: és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben, és káromolták az Isten nevét,

Sokan úgy gondolják, hogyha Isten kiöntené az ítéletét a földre, az emberek végre elfordulnának a gonoszságtól. Általában véve azonban ez nem így történik. Amikor Isten kiönti az Ő ítéletét, akkor általában az igazak, akik elfordultak Istentől, ők azok, akik visszafordulnak ennek hatására Istenhez. Az Ószövetségben találkozunk ilyen esetekkel, amikor Isten ítélete arra indította az igazakat, hogy visszatérjenek Istenhez. Isten ítéletei azonban oly sokszor csak megkeményítik azoknak a szívét, akik azelőtt is istentelen életet éltek. A nagy nyomorúság időszakában is ez történik majd. Ahelyett, hogy ezek az emberek bűnbánatot tartanának, és odamennének Istenhez, káromolják Isten nevét.

Vannak olyan prédikátorok, akik meg vannak győződve arról, hogyha folyamatosan Isten ítéletéről prédikálnak, akkor ezzel arra indítják majd az embereket, hogy odaforduljanak Istenhez. Azokról, akik ezt gondolják, el kell mondanom, hogy nem ismerik igazán jól a Bibliát.

A Róma 2: 4-ben ugyanis azt olvassuk: Vagy nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz?

Isten jósága az, amely engem igazán megragad. Mert azt magamtól is jól tudom, mit érdelek. De, amikor azt hallom, hogy Isten szeret engem, hajlandó arra, hogy megbocsásson nekem, és gyermekévé fogadjon, és megossa velem örökkévaló királyságát, ez az, ami engem igazán megragad, és arra indít, hogy odaforduljak Istenhez. Mert valóban igaz az, hogy Isten jósága vezeti el az embert a megtérésre.

De most térjünk vissza a 8. és 9. vershez, amelyben azt látjuk, hogy Isten ezt a csapást is kiönti a földre, az emberek pedig gyötrődnek a nagy hőségben, a Nap pedig szinte felemészti őket. Azzal kapcsolatban is egyelőre csak találgathatnak, hogy mindez konkrétan hogyan valósul majd meg.

Márk 13: 24: „Azokban a napokban pedig, ama nyomorúság után, a nap elsötétedik, a hold nem fénylik,

Elképzelhető, hogy mielőtt a nap kialszik, felrobban, ezt szupernóva jelenségnek is nevezik, és erre más csillagok esetében volt már példa a múltban. Amikor a csillagok ilyen állapotba kerülnek, az történik, hogy felmelegednek, és egy ideig fényesebben világítanak, majd hirtelen kialszanak.

Ugyanezt figyelhetjük meg a világító villanykörte esetében is. Ha eltörjük a villanykörtét, oxigén éri a huzalt, amelynek eredményeképpen még erősebben kezd világítani az égő. A huzalok azonban mivel fokozottabb mennyiségben érintkeznek oxigénnel, és mivel erősebben kezdenek világítani, annyira felforrósodnak, hogy hamarosan kiégnek. Ez történik tehát a csillagokkal is, ez esetben beszélhetünk szupernóváról.

Elképzelhető, hogy a Nap esetében is ez történik. Amikor beáll nála ez a szupernóva állapot, még fényesebben kezd világítani. Azt pedig el tudjuk képzelni, hogy milyen hatással lesz ez a Föld lakóira. Elképzelhető tehát, hogy ez történik majd a Nappal.

Az is elképzelhető, hogy az utolsó hét csapást egy nukleáris holokauszt idézi elő. Elképzelhető, hogy előáll az a helyzet, amelyben a világ összes olyan országa, amely bármiféle atomfegyverrel rendelkezik, beveti azt. Azt pedig már most tudhatjuk, hogy ennek eredményeképp megsemmisül az ózonréteg, amely egyébként is helyenként elvékonyodott már, többek között a hajtógázok hatására. Egy atomcsapást tehát szintén tönkretenné az ózonréteget, ami tulajdonképpen egy védőréteg a Föld körül, mert megszüri a Naptól érkező káros sugarakat. Úgy tűnik, hogy Isten pontosan ezért vette körül a Földet ózonréteggel, hogy megvédjen bennünket a Nap káros ultraibolya sugaraitól. Az ultraibolya sugárzás ugyanis csúnya, gennyes fekélyeket okoz. Megégeti a bőrt, bőrrákot eredményez. Elképzelhető tehát, hogy ezek a csapások egy nukleáris holokausztnak lesznek az eredményei.

Isten pontosan tudja, hogy milyen természeti katasztrófákat képes az ember a saját ostobaságával előidézni. Érdekes, hogy Isten az Ézsaiás 19-ben előre megjövendölte az Asszuáni-gát megépítését. Sőt mi több, nemcsak a gát felállítását jövendölte meg, hanem azt az ökológiai pusztítást is, amely ennek nyomán beköszönt azon a területen. Isten megjövendölte, hogy tönkremegy a halászat, hogy mezőgazdasági területek vesznek el, és így tovább. Sőt Isten kijelenti, hogy a vezetők, akik ebbe beleegyeztek, bolondok, mert nem gondoltak bele, milyen következményekkel jár ez. Végül Egyiptomban valóban megépült ez a gát, és mára már odáig jutottak, hogy felmerült annak a lehetősége, hogy a gátat felrobbantják, megsemmisítik, hogy az élővilágban a felborult egyensúlyt valamilyen úton-módon helyreállítsák. És bizony a gátnak köszönhetően a halászat, mint iparág teljesen megsemmisült. Pedig korábban a Földközi-tenger partján kimondottan virágzott a halászat. A Nílus folyó ugyanis sok tápanyagot szállított arra a területre, ami igencsak kedvezett a halaknak. És mivel a Nílus folyó homokot és iszapot szállított arra a területre, ahol a Földközi-tengerbe torkollik, a Nílus deltája egy rendkívül jól művelhető, termékeny terület volt. A gát megépítésével azonban ez megszűnt, sőt a Földközi-tengerből a sós víz egyre inkább beszivárog a talajba. Így pedig egyre több mezőgazdasági terület használhatatlanná válik. Az egyiptomiak több földet veszítettek így összességében, mint amennyit nyertek a gát megépítésével. Isten tehát tudja, hogy az ember hogyan teszi tönkre környezetét. És lehet, hogy a Jelenésekben azt a pusztítást írja le, amely például egy nukleáris holokauszt után sújtja a földet.

9: és az emberek gyötrődtek a nagy hőségben, és káromolták az Isten nevét, akinek hatalma van ezek fölött a csapások fölött, de nem tértek meg, hogy dicsőséget adjanak neki.

10: Az ötödik is kiöntötte a poharát a fenevad trónjára: országa elsötétült, nyelvüket rágták kínjukban,

Ahogy tehát a korábbiakban Isten sötétséget bocsátott Egyiptomra, most a fenevad országa sötétül el. Itt megint csak visszaköszön az az elképzelés, hogy ez szupernóva állapot áll elő, a Nap egy időre fényesebben kezd el világítani, majd pedig végérvényesen elalszik.

11: kinjaik és fekélyeik miatt káromolták a menny Istenét, de nem tértek meg cselekedeteikből.

12: A hatodik is kiöntötte a poharát a nagy folyamra, az Eufráteszre, és kiszáradt a vize, hogy megnyíljék a napkeletről jövő királyok útja.

Isten tehát összegyűjti a népeket Izrael területére Meggidó völgyétől, egészen Edómiig úgy, hogy Isten kiszárítja az Eufráteszt, hogy megnyíljék a napkeletről jövő királyok útja. Hogy megnyíljék az út Kína, India, Pakisztán, Japán és más keleti országok előtt.

13: És láttam, hogy a sárkány szájából, a fenevad szájából és a hamis próféta szájából három tisztátalan lélek jön ki: olyanok voltak, mint a békák,

Ez igencsak érdekes. Ugye vannak olyanok, akik egyfajta testen kívüli élményről számolnak be. Amikor már halottnak hitték őket a kórházban, lelkük elhagyta a testüket, és ők mintegy kívülről szemlélték az eseményeket, látták magukat, látták a körülöttük sürgölődő embereket és mindazt, ami történik. És érdekes, hogy azok, akik megtapasztalták ezt, hogy a lelkük elhagyta a testüket, arról számolnak be, hogy ők úgy érezték, hogy a lelkük a szájukon keresztül távozott testükből.

Ennek fényében érdekes megnéznünk, hogy mit ír az Ószövetség. Ott ugyanis azt olvashatjuk, hogy Isten lelket lehelt az emberbe és így életre kelt. Azok tehát, akiknek testen kívüli élményük volt, arról számolnak be, hogy a lelkük a szájukon keresztül hagyta el a testüket és azon keresztül tért vissza a testükbe. Ez azért érdekes, mert itt a Jelenések 16-ban is azt látjuk, hogy a tisztátalan lelkek, a sárkány, a fenevad és a hamis próféta szájából jönnek ki.

És az is érdekes továbbá, hogy amikor Jézus valakiből démonokat űzött ki, a démonok távozását az egyének szájából felhangzó, mondhatni sikoly kísérte. Persze én ezzel nem azt akarom mondani, hogy bármi értelme lenne annak, hogy folyamatosan csukva tartjuk a szánkat, csak érdekesnek találom, amit az Ige ír, hogy a sárkány, a fenevad, és a hamis próféta szájából jönnek ki a tisztátalan lelkek. És olyanok voltak, mint a békák.

14: mert ördögök lelkei ezek, akik jeleket tesznek, és elmennek az egész földkerekség királyaihoz, hogy összegyűjtsék őket a mindenható Isten nagy napjának harcára.

Ezek a démoni lelkek tehát összegyűjtik a föld királyait. Mégpedig Armageddon területére, ahol megpróbálnak harcba szállni Jézus Krisztus ellen, amikor visszatér. És megpróbálják megakadályozni Isten uralmát itt a földön. Azt is érdekes látni, hogy napjaink kormányzataiban a magas pozíciójukat betöltők között hány embert démoni lelkek irányítanak. Azért mondom ezt, mert más magyarázatot nem tudok nyújtani az ő viselkedésükre.

Nem tudom mással magyarázni azt, amit Hitler tett, vagy az ő csatlósai. Ha nem a démoni lelkek vették volna át az irányítást az ő elméjük fölött, nem tudták volna azokat a szörnyűségeket végrehajtani, amit végrehajtottak. Az pedig szintén ismert tény, hogy Hitlerre nagy befolyással voltak bizonyos emberek körülötte, akik a fehér mágiával foglalkoztak. Lényegében ezek az emberek irányították Hitlert. Nincs is nagyon más magyarázat embertelen cselekedeteikre. És ahogy ma körülnézünk a világban, szintén találunk példát erre. Olyan brutalitásokat követnek el egyesek, olyan brutalitásokra adnak parancsot, amire senki nem lenne képes magától. Akkor azonban igen, ha démoni lelkek irányítják.

15. Itt Jézus szólal meg, és a következőket mondja: „Íme, eljövök, mint a tolvaj (Jézus itt a visszatérésére utal): boldog, aki vigyáz, és őrzi ruháját, hogy ne járjon mezítelenül, és ne lássák szégyenét”.

16: És összegyűjtötték a földkerekség királyait arra a helyre, amelyet héberül Harmagedónnak neveznek.

Jézus tehát biztosít bennünket afelől, hogy visszatér, és arra kér bennünket, hogy vigyázzunk, őrizzük ruhánkat, hogy ne járjunk mezítelenül, és ne maradjunk szégyenben, amikor Jézus visszatér.

17: A hetedik angyal is kiöntötte a poharát a levegőbe, és hatalmas hang szólalt meg a szentélyből, a trónus felől: „Megtörtént”.

Isten minden ítéletét kiöntötte a földre. Megtörtént. Most tehát itt van az ideje annak, hogy Jézus Krisztus visszatérjen és megalapítsa az ő királyságát itt a földön.

18: Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: ekkora földrengés, ilyen nagy!

19: A nagy város három részre szakadt, és a pogányok városai összeomlottak. A nagy Babilon is sorra került Isten színe előtt azzal, hogy adják oda neki Isten haragos indulata borának a poharát.

20: És eltűnt minden sziget, a hegyek sem voltak találhatóak sehol,

21: talentum nagyságú jég esett az emberekre, (vagyis 30, 45 kg-os jégdarabok) és káromolták az emberek az Istent a jégeső csapása miatt. Ez a csapás ugyanis igen nagy volt.

Ezek az igeversek soha nem látott mértékű katasztrófát írnak le a Földön. Elképzelhető, hogy a Föld poláris tengelyének az eltolódására is sor került, ahogy például a Föld egy kisbolygóval összeütközött. Elképzelhető, hogy ez történik majd. Azt már tudjuk, hogy a múltban is volt példa hatalmas földrajzi változásokra a Földön. Valamilyen úton-módon a poláris tengely eltolódott, a tengerfenék átalakult, hirtelen kanyonok képződnek, ezekbe beáramlik a víz, a hatalmas mennyiségű víz pedig ránehezedik a földkérgekre, ezek összetöredeznek és egy részük kitoldóik a föld fölé, új hegységeket és hegláncokat alkotva.

Immanuel Velikovski a korábbiakban már említettem. Van egy másik könyve is, amelynek a címe: Earth in Upheaval. Ebben a könyvében számos példát hoz fel, olyan jelenségekre a Földön, amelyek hatalmas változásokra engednek következtetni az emberiség történetében. Immanuel Velikovski például egy érdekes dolgot említ a Titikaka-tóval kapcsolatban, amely Peruban található, magasan az Andokban. És, hogy valamennyire ferde az a tó. A szerző pedig arról ír, hogy ez valamikor a múltban kellett, hogy történjen. Ez a könyv tehát nagyon érdekes, tele van nagyon sok érdekes elképzeléssel. Még ha nem is mindig értek egyet a szerző által levont következtetésekkel, mégiscsak lenyűgözőnek tartom az ő kutatásait, és szívesen olvasom a könyveit.

18: Ekkor villámlás, zúgás és mennydörgés támadt, és olyan nagy földrengés, amilyen nem volt, amióta ember született a földre: ekkora földrengés, ilyen nagy!

Úgy tűnik tehát, hogy ez a földrengés nem egy meghatározott helyre korlátozódott, hanem óriási hatósugarú volt. Ugye számunkra, kaliforniaiak számára, a földrengés nem egy új jelenség, hiszen több törésvonal mentén élünk. Az egyik a Newport törésvonal, a másik a Szent András törésvonal. A kaliforniai földrengések azonban mondhatni lokális földrengések. Az epicentruma például mondjuk Newport Beach-től 15 km-re fekszik. A 18-as versben azonban nem egy lokalizált földrengésről van szó, hanem egy egész világra kiterjedő földrengésről.

Ézsaiás próféta is leírja ezt a földrengést, az Ézsaiás 24-ben. 17-es versről: Rettegés, verem és kelepce fenyeget téged, föld lakója!

18: Mert aki a rettentő hír elől menekül, verembe esik, és aki kijön a veremből, kelepcébe kerül. Megnyílnak a magas ég csatornái, és megrendülnek a föld alapjai.

19: Recseg, ropog a föld, darabokra törik a föld, inogva reng a föld!

20: Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, düledezik, mint a kunyhó! Ránehezedik vétke, és elesik, nem is kel föl többé.

21: Azon a napon megbünteti az Úr a magasság seregét a magasságban, és a föld királyait a földön.

22: Egy csomóba gyűjtik őket, mint foglyokat a verembe. Börtönbe zárják, és hosszú idő múlva megbüntetik őket.

Hogy megálljanak Isten ítélőszéke előtt. Tudományosan megint csak úgy tűnik, mint hogyha itt a Föld poláris tengelyének eltolódásáról lenne szó. Mint hogyha megbillenne a Föld, sőt továbbbilleg ide-oda. Hiszen azt írja Ézsaiás: *Ide-oda tántorog a föld, mint a részeg, düledezik, mint a kunyhó.*

Egyes feltételezések szerint a Föld poláris tengelyének eltolódására ötezer évente kerül sor. A tudósok számára jól ismert jelenség ez. Az, amit ma Északi-sarknak nevezünk nem volt mindig az Északi-sark. A múltban ugyanis a Föld tengelye már eltolódott. A poláris tengely eltolódása a Földnek pedig hatalmas változásokat idéz elő a Földön. Ezekről már a korábbiakban is beszéltem. Például ezen változások nyomán átalakult a tengerfenék és így jöttek létre a kövületek is. Magasan a Himalájában is kövületeket találtak, amelyek arra utalnak, hogy egy időben ezeket a területeket is víz borította. Hogyha ellátogatunk a Grand-kanyonhoz és felmegyünk a déli oldalán, mintegy kétezer méter magasra, ott is kövületeket találunk, puha testű állatok és egyéb élőlények kövületeit. Mindez pedig arra utal, hogy ez a terület is régen az óceán fenekét képezte. Óriási változásokra tehát a múltban is volt már példa a Földön. És a jövőben is bekövetkeznek majd ilyen változások.

A Föld pedig elkezd imbolyogni. Bár valamennyire már ma is imbolyog, általában hétévente szokott ez kicsúcsosodni és utána ismét elül ez az imbolygás. De féltő, hogy egyszer annyira elkezd imbolyogni, hogy felborul. És ennek nyomán hatalmas változások következnek be a Földön. Szigetek tűnnek el például. Ezért szoktam mondogatni, hogy valószínűleg, amikor Jézus Krisztus ezeréves uralma bekövetkezik, Havai szigete már nem is lesz egy sziget, mert elnyeli az óceán. Ezért szoktam azt is mondani, hogy jobb, ha nem követelem Havai-t, mint egy területet, ahol valamiféle pozíciót tölthetek be Krisztus ezeréves uralma alatt, hiszen valószínűleg akkor már nem létezik majd az a sziget.

Sőt, hogyha Isten az egész földet olyanná alakítja majd, mint amilyen az Édenkert volt, akkor nem kell nekem kimondottan Havai, hiszen valószínűleg Alaszka is ugyanolyan gyönyörű, élővilágban gazdag hely lesz. Teljesen mindegy tehát, hogy hol lesz az ember, gyönyörű lesz. Az egész világ telve lesz az Ő dicsőségével. Még a Szahara sivatag is tele lesz forrásokkal, folyókkal, vízesésekkel és erdőkkel. A sivatag is virágba borul és források fakadnak a pusztában, ahogy Isten meggyógyítja a Földet. Én tehát Krisztus ezeréves uralma alatt bármelyik tájékon szívesen képviselem majd és szolgálom az Urat. Csodálatos lesz itt lenni abban az időszakban, amikor az Úr uralkodik, és igazság tölti be a Földet. És olyan lesz a Föld, mint amilyennek Isten azt eredetileg eltervezte, amikor Isten megteremtette az embert, és meghagyta neki, hogy gondoskodjon a Földről, és utódaival töltsse be az egész földet. Az Úr nagy napja előtt azonban Isten kiönti ítéletét a földre.